

Stress

Hoewel de rode lamp boven mijn deur brandt, blijven ze me belagen. Straks om drie uur begint de diplomering en ik heb nog niets op papier voor mijn toespraak. Ik had gehoopt daar een half uur ongestoord aan te kunnen werken. Maar eerst bracht Mandy, mijn secretaresse, nog een paar diploma's die onmiddellijk getekend moesten worden. Toen belde een ouder kwaad op omdat ze het niet eens was met een aanmaning. En vervolgens stootte de mentor van een eerste klas verontwaardigd binnen omdat het absentieoverzicht van zijn klas wéér niet klopte. Ondanks mezelf heb ik ze allemaal kalm te woord gestaan. Ik moet de rots in de branding zijn. Nu heb ik nog een kwartier. Ik begin te schrijven. Eerst welkom heten. Dan mezelf voorstellen. Dan... de deur gaat weer open. Marga, opleidingscoördinatrice, steekt haar hoofd naar binnen. Een hoofd met rode ogen. 'Ja sorry hoor,' zegt ze, 'ik weet wel dat je lamp brandt, maar ik zie het echt niet meer zitten. Zo gaat het niet langer. Ik móet met je praten..' 'Dat kan op dit moment echt niet, Marga. Ik moet zo een toespraak houden bij de diplomering en...' 'Wanneer ik nu niet even met je kan praten, ga ik naar huis en meld ik me ziek.' Ik schud beslist van nee. 'Het spijt me. Straks misschien, na mijn toespraak, over een half uurtje... o nee, dan komt een jongen die ik van school ga sturen... eh, daarna?' BENG! Marga slaat de deur dicht. Ik zucht. Ik zal haar vanavond wel bellen. Dat wordt weer een telefoongesprek van een uur. Het is nu tien voor drie. Ik voel de spanning in mijn buik. Het lukt me niet meer om een toespraak op papier te krijgen. Ik moet ook nog pissen. Ik sta op. Werktuiglijk vouw ik het blad papier dubbel en stop het in mijn binnenzak. Dan verlaat ik mijn kamer. Ik loop langs de administratie en vraag of alle mentoren de diploma's van hun klas hebben afgehaald. Controle is mijn tweede natuur geworden. Er ligt nog één stapeltje. Van Reneman natuurlijk - de lul. Mandy gaat naar hem op zoek. Voor ik de WC binnenga, werp ik door de glazen deuren een blik in de aula: bomvol leerlingen, familie en bekenden. Gelach en gepraat. Op het podium staat een eenzame microfoon. Op de wc stroom ik met kracht leeg. Ik had die toespraak natuurlijk gisteravond voor moeten